

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Częstochowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący sędzia Sądu Rejonowego Barbara Sobocińska

Protokolant starszy sekretarz sądowy Anna Rutkowska

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2015 roku w Częstochowie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o odprawę emerytalną, o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda J. S. kwotę 24.996,01 zł. (dwadzieścia cztery tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych i jeden grosz) z ustawowymi odsetkami od dnia 01 lipca 2013 roku do dnia zapłaty tytułem odprawy emerytalnej,
2. w pozostałej części oddala powództwo,
3. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 16.664 zł. (szesnaście tysięcy sześćset sześćdziesiąt cztery złote),
4. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Częstochowie kwotę 1.268 zł. (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt osiem złotych) tytułem opłaty od pozwu, od której zwolniony był powód,
5. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda J. S. kwotę 1.800 zł. (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 lutego 2015 roku (data nadania w urzędzie pocztowym), złożonym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., powód J. S. wniósł o zasądzenie następujących kwot:

- 1) 24.996,01 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 lipca 2013 roku, tytułem odprawy emerytalnej,
- 2) 350 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 stycznia 2014 roku, tytułem świadczenia świątecznego z okazji Świąt Bożego Narodzenia w 2013 roku.

Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że spełnił przesłanki z art. 92¹ § 1 k.p., bowiem w chwili rozwiązania stosunku pracy spełniał warunki uprawniające do emerytury, stosunek pracy został definitywnie zakończony i powód przeszedł na emeryturę. Prawo do wypłaty emerytury zostało powodowi ostatecznie przyznane od dnia 1 lipca 2013 r., tj. już następnego dnia po ustaniu stosunku pracy.

Odnosząc się do wysokości żądanej odprawy emerytalnej powód podkreślił, że z uwagi na odwołanie go z dniem 31 stycznia 2011 r. z funkcji prezesa zarządu, przestał być członkiem zarządu pozwanej i stał się zwyczajnym pracownikiem spółki, wobec którego kompetencje pracownicze wykonuje zarząd. W konsekwencji od chwili odwołania powoda z funkcji prezesa zarządu zastosowanie mają do niego przepisy Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C..

Zdaniem powoda, po odwołaniu go z funkcji prezesa zarządu nie podlega już pod przepisy ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi i wydane na podstawie art. 5 ust. 2 tej ustawy przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego wykazu świadczeń dodatkowych, które mogą być przyznane osobom kierującym niektórymi podmiotami prawnymi, oraz trybu ich przyznawania, jako że od 31 stycznia 2011 r. nie jest żadną z osób wymienionych w art. 2 w/w ustawy. Do rozwiązania stosunku pracy nie doszło równocześnie z odwołaniem powoda z funkcji prezesa zarządu, lecz wiele miesięcy później, co wyklucza zdaniem powoda przyznanie mu odprawy emerytalnej w oparciu o § 2 ust. 1 pkt 2 w/ w rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów

W zakresie żądania wypłaty świadczenia świadczonego powód podniósł, że jest ono wypłacane pracownikom, emerytom i rencistom pozwanego z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, jest zależne od osiągniętych dochodów i wynosi – w sytuacji powoda 350 zł. J. S. zarzucił, że w 2013 roku został pominięty przy wypłacie tego świadczenia, co jest tym bardziej niezrozumiałe zważywszy na fakt, że pozwana dokonała na jego rzecz wypłaty w/w świadczenia za rok 2014.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana wskazała, że jej zdaniem w dacie złożenia powodowi oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę, powód nie miał prawa do emerytury i w związku z powyższym nie należy mu się odprawa emerytalna. Powód wystąpił do organu rentowego o wydanie decyzji przyznającej prawo do emerytury dopiero w dniu 08.06.2013r., a zatem pracodawca w dacie złożenia oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy nie posiadał wiedzy, że pracownik będzie posiadał prawo do emerytury.

Nadto strona pozwana podkreśliła, że w chwili obecnej prowadzone jest postępowanie sądowe o przywrócenie powoda do pracy toczące się pod sygn. akt VII P 282/13, które zostało zawieszona, a zatem istnieje możliwość, że powód zostanie przywrócony do pracy i tym samym nie nastąpiła przesłanka definitywnego rozwiązania stosunku zatrudnienia i przejścia powoda na emeryturę.

W dalszej części uzasadnienia odpowiedzi na pozew pracodawca podniósł, że rozwiązanie stosunku pracy z powodem było związane z odwołaniem z pełnionej funkcji członka zarządu Spółki, a zatem nie było związane z przejściem powoda na emeryturę.

Pozwana nie zgodziła się z twierdzeniami powoda, że był on szeregowym pracownikiem Spółki i nie należał do kadry zarządzającej podnosząc, że sprawa objęcia powoda ZUZP w Spółce była już rozpatrywana w związku z pozwem J. S. o wypłatę nagrody rocznej za 2011 rok, toczącej się pod sygn. akt VII P 855/12, zakończonym prawomocnym orzeczeniem oddalającym pozew.

Sąd rejonowy ustalił, co następuje:

Powód J. S. był zatrudniony u pozwanej na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1 kwietnia 2003 r. na stanowisku prezesa zarządu.

(dowód: dokumenty w aktach osobowych powoda)

Pismem doręczonym powodowi w dniu 25.03.2013r. pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30.06.2013r. Jako przyczynę wypowiedzenia pracodawca wskazał odwołanie powoda z funkcji członka zarządu z dniem 31.01.2011r.

J. S. odwołał się do sądu od w/w wypowiedzenia umowy o pracę i sprawa toczy się pod sygn. akt VII P 282/13.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2013 roku, sygn. akt VII P 282/13, Sąd Rejonowy w Częstochowie Sąd pracy i Ubezpieczeń Społecznych zawiesił postępowanie w sprawie do czasu zakończenia sprawy sygn. akt VII U 512/12.

(dowód: dokumenty w aktach sprawy sygn. VII P 282/13 tut. Sądu – wypowiedzenie umowy o pracę - k. 11, postanowienie – k. 148)

W pozwanej Spółce obowiązuje zawarty w dniu 4 grudnia 2007 r. Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Na podstawie art. 1 ZUZP, układ określa formy i warunki wynagrodzenia oraz przyznawania innych świadczeń związanych z wykonywaną pracą dla pracowników zatrudnionych w (...) Sp. z o.o.

Art. 2 pkt 1 i 2 stanowi, że układ obejmuje pracowników (...) Sp. z o.o. z wyłączeniem pracowników młodocianych zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy oraz Zarządu Spółki.

W art. 8 w/w ZUZP określone zostały „zasady przyznawania innych świadczeń”, tj. między innymi odprawy emerytalnej i rentowej.

Punkt B 1 – 2 stanowi:

1) Pracownikowi spełniającemu warunki uprawniające do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa pieniężna w wysokości:

a) do 10 lat pracy – 100 % miesięcznego wynagrodzenia pracownika obliczonego jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy,

b) po 10 latach pracy – 150 % j.w.,

c) po 15 latach pracy – 200 % j.w.,

d) po 20 latach pracy – 300 % j.w.,

e) po 25 latach pracy – 350 % j.w.,

f) po 30 latach pracy – 400 % j.w.

2) Przy ustalaniu okresów pracy uprawniających do odprawy, w wysokościach określonych w pkt 1 uwzględnia się okresy zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. oraz jego poprzedniku prawnym – Zakładzie (...) Sp. z o.o.

(dowód: ZUZP – k. 22 – 26)

Uchwałą z dnia 31 stycznia 2011 r. Rada Nadzorcza (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. odwołała J. S. z zarządu Spółki z dniem 31 stycznia 2011 r.

(dowód: uchwała nr 132/2011 k. - 84 akt)

Do 31 stycznia 2011 r. powód jako prezes zarządu Spółki reprezentował Spółkę na zewnątrz. Nadto powód do tego dnia zajmował się podpisywaniem poleceń przelewów, podpisywaniem pism wychodzące ze Spółki, zajmował się zatrudnieniem i zwalnianiem pracowników, decydował o rozwoju spółki, zatwierdzał decyzje komisji

przetargowej, wykonywał nadzór nad sprawami kadrowymi, nad bhp, zajmował się zatwierdzaniem planów rozwoju Spółki przygotowywanych przez poszczególne działy Spółki. Powód również zajmował się analizą działalności Spółki pod kątem zabezpieczenia finansowego, podejmował działania w zakresie pozyskiwania dofinansowania z Unii Europejskiej na realizację projektów, prowadził rozmowy w Ministerstwie Ochrony Środowiska oraz Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, z Wojewodą (...), z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska w sprawie dofinansowania.

Od 1 lutego 2011 r. na stanowisko prezesa zarządu Spółki został powołany R. K., którego łączy również ze Spółką od 1 lutego 2011 r. umowa o pracę .

Obecny prezes Spółki nie przedstawił powodowi nowego zakresu obowiązków pracowniczych po 31 stycznia 2011 r., jak również nie zaproponował nowego stanowiska pracy, nie złożył powodowi oświadczenia o wypowiedzeniu warunków umowy o pracę.

Powód stawiał się do pracy 1 lutego 2011 r., przedstawił prezesowi R. K. sytuację Spółki oraz zajął się porządkowaniem dokumentów powstałych do 31 stycznia 2011 r. w ramach wykonywania przez powoda funkcji prezesa zarządu. R. K. nie zlecił powodowi żadnych czynności. Powód przychodził do pracy do 24 lutego 2011 r., porządkując swoją dotychczasową dokumentację. W dniu 24 lutego 2011 r. powód w pracy zsunął się z krzesła i doznał urazu kończyny. Od 24 lutego do 24 sierpnia 2011 roku powód (urodzony (...)) korzystał z zasiłku chorobowego wypadkowego. Potem od 25 sierpnia 2011 roku do 23 października 2011 roku powód korzystał ze świadczenia rehabilitacyjnego. Następnie od 24 października 2011 roku do 21 marca 2012 roku J. S. korzystał z urlopu wypoczynkowego. Od 22 marca 2012 roku do 04 kwietnia 2012 roku powód korzystał z zwolnienia lekarskiego z ogólnego stanu zdrowia i pozwany za ten okres wypłacił mu wynagrodzenie chorobowe. Od 05 kwietnia 2012 roku do 19 września 2012 roku powód korzystał z zasiłków chorobowych w ciągłości, z ogólnego stanu zdrowia. W okresie od 20 września 2012 roku do 21 września 2012 roku (czwartek, piątek) powód korzystał z urlopu na żądanie. Od 24 września 2012 roku do dnia złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę powodowi, J. S. ponownie korzystał z urlopu wypoczynkowego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego i nie wykonywał żadnych obowiązków pracowniczych.

Za miesiąc luty 2011 roku powód otrzymał wynagrodzenie w takiej wysokości, jakie otrzymywał jako prezes zarządu. Gdy powód korzystał po 31 stycznia 2011 r. z urlopu wypoczynkowego, to jego wynagrodzenie urlopowe było wypłacane w wysokości, jak dotychczasowe wynagrodzenie prezesa zarządu.

(dowód: zeznania powoda – k. – 164 oraz odczytane z akt VII P 855/12 k. – 94 - 95, zeznania prezesa pozwanego R. K. – k. - 165,)

W pozwanej Spółce obowiązywał w 2013 r. Regulamin Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Paragraf 2 stanowi:

- 1) Regulamin ZFŚS oraz jego zmiany wymagają uzgodnienia z zakładowymi organizacjami związkowymi działającymi u pracodawcy.
- 2) Decyzje dotyczące sposobu podziału środków ZFŚS w ramach zatwierdzonego preliminarza rocznego oraz przyznawania indywidualnych świadczeń socjalnych poszczególnym osobom podejmuje komisja ds. socjalno – bytowych.

Paragraf 5 stanowi:

Posiadane środki funduszu **mogą być przeznaczone** na finansowanie:

1. Wypoczynku w formie:
  - a) dopłaty do skierowań na wypoczynek, zorganizowany w formie

wczasów, kolonii dla dzieci i obozów młodzieży

b) dopłaty do wypoczynku organizowanego przez pracownika we własnym zakresie - wczasy "pod gruszą"

2. Działalności kulturalno-oświatowej, sportowej i turystycznej w formie:

a) zakupu biletów wstępu do kin, teatrów, koncertów, imprez sportowych i rekreacyjnych, biletów wstępu na basen,

b) dopłat do krajowych wycieczek turystyczno-krajoznawczych

3. Pomocy mieszkaniowej w formie pożyczek zwrotnych na cele:

a) uzupełnienia własnego wkładu budowlanego na mieszkanie spółdzielcze

b) pokrycia kosztów wykupu lokalu na własność

c) uzupełnienia wkładu własnego na budowę domu jednorodzinnego

d) adaptacji lokali na cele mieszkalne

e) remontu i modernizacji mieszkań oraz domów jednorodzinnych

4. Finansowanie pomocy rzeczowej i pieniężnej (w formie zapomóg) dla osób uprawnionych dotkniętych wypadkami losowymi lub znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej - przyznawanej jednorazowo lub okresowo, w zależności od potrzeb oraz możliwości finansowych ZFŚS

5. Dofinansowanie kosztów przejazdów na leczenie sanatoryjne emerytów, rencistów i pracowników zakładu.

6. Inne rodzaje działalności socjalnej w zależności od możliwości finansowych, np. bony towarowe.

Paragraf 6 stanowił:

1) Z usługi świadczeń finansowanych z ZFŚS **mogą korzystać:**

a) pracownicy zatrudnieni na podstawie umowy o pracę oraz członkowie ich rodzin,

b) pracownicy przebywający na urlopach wychowawczych oraz członkowie ich rodzin,

c) **byli pracownicy zakładu (emeryci, renciści)** oraz członkowie ich rodzin,

d) rodziny po zmarłych pracownikach, jeżeli były na ich utrzymaniu.

2) Do określenia sytuacji finansowej osób korzystających z ZFŚS będą uwzględnieni następujący członkowie rodzin:

a) współmałżonkowie,

b) pozostające na utrzymaniu i wychowaniu dzieci własne, dzieci przysposobione, oraz przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej do ukończenia 18 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkole do momentu ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 lat.

Paragraf 7 pkt 8 stanowił, że komisja przyznaje świadczenia socjalne z funduszu na podstawie złożonych wniosków pracowników i środków zgromadzonych na funduszu.

(dowód: RZFSS – k. 144 – 148)

Sąd rejonowy zważył, co następuje:

Powód wystąpił z dwoma roszczeniami, domagając się zapłaty odprawy emerytalnej na podstawie przepisów ZUZP, ewentualnie na podstawie kodeksu pracy oraz zapłaty kwoty 350 zł. jako świadczenia z funduszu świadczeń socjalnych.

Zgodnie z art. 92¹ § 1 k.p. pracownikowi spełniającemu warunki uprawniające do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia.

Zapisy obowiązującego u pozwanej ZUZP przewidują korzystniejsze uregulowania w zakresie wysokości odprawy emerytalnej (w stosunku do stażu powoda 150 % wynagrodzenia) od powszechnie obowiązujących przepisów kodeksu pracy (100 % wynagrodzenia).

W zakresie zwrotu „w związku z przejściem na emeryturę”, odwołując się do orzecznictwa Sądu Najwyższego, sąd rejonowy uznał, iż powód spełnił powyższy warunek zmieniając status pracownika (prawo do emerytury przyznane od 1 czerwca 2013 r. z zawieszeniem wypłaty z uwagi na kontynuację zatrudnienia, prawo do wypłaty emerytury przyznane od 1 lipca 2013 r. wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2014 r. – IV U 326/14) na status emeryta.

Obecnie sprawa o przywrócenie do pracy (VII P 282/13) zainicjowana przez powoda jest zawieszona. Bez znaczenia prawnego jest okoliczność podnoszona przez pozwaną, iż toczy się postępowania na podstawie wniesionego przez J. S. powództwa o przywrócenie do pracy.

Zgodnie z art. 316 k.p.c. sąd wydając wyrok, bierze za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Przez stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy należy rozumieć zarówno istniejące w tym momencie okoliczności faktyczne jaki i stan prawny obowiązujący na dzień zamknięcia rozprawy.

Na dzień zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie, rozwiązanie umowy o pracę jest nadal skuteczne. Prawo pracy nie zna instytucji nieważności z mocy prawa czynności w postaci rozwiązania umowy o pracę. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 1997 r. (I PKN 170/97) wskazał, iż wypowiedzenie umowy o pracę nawet sprzeczne z prawem lub nieuzasadnione nie jest nieważne z mocy prawa. Ponieważ do dnia zamknięcia rozprawy nie doszło do zaistnienia prawomocnego orzeczenia sądowego przywracającego powoda do pracy, a zatem stosunek pracy łączący strony został definitywnie rozwiązany.

Zamiana statusu pracownika lub pracownika - emeryta (rencisty) na status wyłącznie emeryta (rencisty) jest przejściem na emeryturę lub rentę w rozumieniu art. 92¹ § 1 k.p. Następuje ono zawsze i tylko przez ustanie stosunku pracy. Dopóki bowiem trwa stosunek pracy, osoba spełniająca warunki do uzyskania prawa do emerytury (powód urodzony (...), uzyskał możliwość nabycia prawa do emerytury w dniu osiągnięcia 65 lat – art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, miał decyzją z dnia 28 czerwca 2013 r. przyznane od dnia 1 czerwca 2013 r. prawo do emerytury z zawieszeniem jej wypłaty) nie przestaje być pracownikiem. Ani nabycie przez pracownika prawa do emerytury, ani przyznanie świadczenia, ani nawet jego wypłata nie stanowią zdarzeń powodujących ustanie zatrudnienia. Zmiana statusu prawnego pracownika, również pracownika posiadającego równocześnie niejako podwójny status (pracownika z ustalonym prawem do emerytury), wyraża się w tym, że traci on ten status i staje się emerytem, a przy tym jest to następstwem ustania jego stosunku pracy pozostającego w związku z przejściem na

emeryturę. Nie ma więc racji strona pozwana utrzymując, że nie istnieje związek między ustaniem stosunku pracy a przejściem powoda na emeryturę. Powód został zwolniony za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę z przyczyn nie dotyczących pracownika.

Sąd Najwyższy uznał w uchwale z dnia 4 czerwca 1991 r., I PZP 17/91, OSNC 1992, nr 3, poz. 37, LEX nr 13199, dotyczącej odprawy przewidzianej w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953 z późn. zm.), że ze zwrotu "przechodzącemu na emeryturę" nie wynika, iż w każdym wypadku powodem rozwiązania stosunku pracy musi być zamiar uzyskania tego świadczenia. Wystarczy, że występuje określone następstwo w czasie między rozwiązaniem stosunku pracy a uzyskaniem emerytury.

W świetle powyższego powoda należy traktować jako pracownika przechodzącego na emeryturę bezpośrednio po ustaniu zatrudnienia.

Należało rozważyć, czy powodowi przysługuje odprawa emerytalna na podstawie zapisów ZUZP, czy na podstawie kodeksu pracy.

Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy stanowi swoiste źródło prawa pracy – art. 9 par. 1 k.p.

Zgodnie z art. 241²⁶ § 2 k.p. układ zakładowy nie może określać warunków wynagradzania pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy, w rozumieniu art. 128 § 2 pkt 2, oraz osób zarządzających zakładem pracy na innej podstawie niż stosunek pracy.

Art. 128 § 2 pkt 2 k.p. stanowi, że przez pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy - należy przez to rozumieć pracowników kierujących jednoosobowo zakładem pracy i ich zastępców lub pracowników wchodzących w skład kolegiального organu zarządzającego zakładem pracy oraz głównych księgowych.

Okoliczność, czy powód w dacie rozwiązania stosunku pracy był pracownikiem zarządzającym w zakresie odprawy emerytalnej nie ma znaczenia, albowiem odprawa emerytalna nie stanowi wynagrodzenia przysługującego w trakcie istnienia stosunku pracy, tylko jest świadczeniem odmiennym od wynagrodzenia, bowiem przysługuje w związku z rozwiązaniem stosunku pracy, a zatem odprawa emerytalna nie jest objęta dyspozycją normy art. 241²⁶ § 2 k.p.

Sąd Najwyższy w wyroku z 2 sierpnia 2012 r. (II PK 27/12) wskazał, iż odprawy nie mają charakteru wynagrodzeniowego. Należą one do kategorii innych świadczeń związanych z pracą. Znaczy to, że zakładowy układ zbiorowy pracy może regulować świadczenia tego rodzaju również dla osób zarządzających zakładem pracy w imieniu pracodawcy i nie pozostaje to w sprzeczności z regulacją art. 241²⁶ § 2 k.p. Odprawy przewidziane w układzie przysługują tym osobom na zasadach i w wysokości wynikających z jego postanowień, chyba że w odniesieniu do nich zastosowanie układu zostało wyraźnie wyłączone.

Dokonując analizy treści Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w zakresie wyłączeń podmiotowych stosowania tego układu, zapis jednoznacznie wskazuje, iż układu nie stosuje się do zarządu spółki (art. 2). Pojęcie zarządu jest pojęciem węższym podmiotowo od pojęcia pracownika zarządzającego. Powód w okresie rozwiązania umowy o pracę nie był członkiem zarządu pozwanej Spółki, a zatem należy do powoda stosować regulacje ZUZP, jako regulacje korzystniejsze od regulacji kodeksowych (art. 9 k.p., art. 18.k.p.).

Zatem analizowane roszczenie powoda odprawy emerytalne jest uzasadnione zarówno co do zasady, jak i wysokości, której to wysokości pozwany nie kwestionował (k. – 79 v.)

O odsetkach orzeczono na mocy art. 481§1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

W zakresie daty wymagalności odprawy emerytalnej sąd rejonowy uwzględnił pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 9 kwietnia 1998 roku wydanym w sprawie I PKN 508/97, w którym Sąd Najwyższy stanął na stanowisku,

że roszczenie o zapłatę odprawy emerytalnej jest wymagalne od dnia rozwiązania stosunku pracy, także wtedy, gdy orzeczenie przyznające emeryturę zostało wydane później.

W zakresie żądania powoda zapłaty 350 zł. tytułem świadczenia socjalnego z okazji Świąt Bożego Narodzenia w 2013 r. należy stosować przepisy ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu socjalnym oraz zapisy Regulaminu Zakładowego Funduszu Socjalnego obowiązującego w spornym okresie u pozwanej.

Przepisów art. 3 ust 4 i 6 ustawy o zakładowym funduszu socjalnym nie stosuje się do pracodawców, którzy utworzyli Zakładowy Fundusz Socjalny (por. Komentarz do ustawy o zakładowym funduszu socjalnym, Marcin Wilczyński, DGP nr 245 (3635)).

Z zapisów tejże ustawy z 1994 r. wynika, iż jedynie roszczeniowy charakter ma świadczenie urlopowe, które jest uregulowane w art. 3 ust 5 i roszczeniowy charakter wynika z zapisu „wypłaca”. Przepis ten, jak już wyżej zaznaczono, stosuje się jedynie do pracodawców nie mających obowiązku tworzenia własnego funduszu zakładowego świadczeń socjalnych.

Zapisy Regulaminu Zakładowego Funduszu Socjalnego obowiązującego u pozwanej nie pozwalają na wykreowanie dla powoda – byłego pracownika, w okresie spornym emeryta - roszczenia, dopóki świadczenie nie zostanie przyznane, z uwagi na uznaniowość świadczeń socjalnych. Wskazuje na to paragraf 2 (decyzje dotyczące przyznawania indywidualnych świadczeń socjalnych poszczególnym osobom podejmuje komisja ds. socjalno - bytowych), paragraf 5 (środki z ZFŚS **mogą** być przeznaczone), paragraf 6 (z usług i świadczeń finansowanych z ZFŚS **mogą** korzystać byli pracownicy zakładu (emeryci i renciści) oraz członkowie ich rodzin) tegoż regulaminu.

Powód nie udowodnił, iż pracodawca przyznał mu świadczenie socjalne w postaci świadczenia z okazji Świąt Bożego Narodzenia w 2013 r. Zapisy Regulaminu obowiązującego u pozwanej w 2013 r. nie mają charakteru roszczeniowego. Z tych względów żądanie w tym zakresie podlega oddaleniu.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na mocy art. 477² § 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą włożenia kosztów procesu na stronę pozwaną albowiem powód przegrał nieznacznie (mniej niż 10 %), wyrażoną w art. 100 zd. 2 k.p.c.

Powód na podstawie art. 96 ust. 1 pkt. 4 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych korzystała z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych w postaci opłaty od pozwu. Na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 13 , i art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zakresie opłaty sądowej sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę 1268 zł (25347 zł. x 5 %) tytułem opłaty od pozwu.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono również na mocy par. 6 pkt. 5 w zw. z par. 11 ust. 1 pkt. 2 (1800 zł.) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu